

Arvi Sarviharju

Vederhorn Sukuseuran Viron matkalla 24-25.5.1997

Poluetuista -olulta kansikuvan esittely.

Kuva on Tyynelän.akkasen talun pihalta n.vuonna 1905.

Väki on lähdössä heinäntekoon yhteismaalla oleville Hyypiän- ja Humalniemen niityille. Kuva esittää aidosti vanhanajan heinänteko välineitä tekijäineen ja eväineen.

Takarivi vasemmalta:

Anni Henttonen (Uuventuvan Anni) Kuului sisarusseurjaan veljiensä Antin ja Juhon kanssa. Uusitupa oli pieni tila Vanhansija 1 Hirsmäen tilasta. Uudestatuvasta erotettiin vuonna 1933 tontti rakennuksineen Suomen Ev .Luth.Evankeljumiyhdistykselle : johon rakennettiin rukoushuone.

Miina Piepponen. Meni nuorena neitona siirtolaisena Amerikkaan. Kävi ainakin kerran yötimoissa. Kerrotaan hänen avustaneen Doiia-reilla veljensä Antin perhettä.

Elias Vederhorn. Sepän talon viidestä veljeksestä nuorin . Joutui vapaussodassa joutsenon rintamalla punaisten vangiksi , kuoli terroristien toimesta Saimaan jäällä v. 1918.

Marya Henttonen (maunon Mari) puoliso Juho Vepsä

Juho Yrjönpoika Vederhorn (Harjun tila) Oli niissä oloissa uudemman ajan airut. Kuoli 33 vuotiaana.

Jussi Rautio (Nikkarin Jussi)

Antti Akkanen (Tyynelän isäntä) Maanviljelyksen ohella harrasti pientä lihaparisnyökan ammattia. Antin sylissä vanhin tyttärensä Aino. Antin ja Matti Akkasen äiti oli Sepän Vederhorneja.

Katri Vederhorn (Sepän Katri) omaasukua Ikävalko.Eerik Vederhornin vaimo.

Leena Henttonen (Uuvetuva Liena) Antin vaimo, oli taitava roska-poistaja sylmästä.

Katri Henttonen (Mauno Katri) omaasukua Monto-Vederhorn,hänen Tuomas Henttonen , Kotivävyksi taloon tullut.

Eeva-Maria Tiettonen Antti Pjepposen vaimo . Piepposien tiia oli Sepän tilasta lohkottu.

Maria Vederhorn ' Harju Martät' Eii vanhanapiikana ,kuului veijensä Juhon huonekuntaan.

Eeva Ikävalko 'Hirsmää ieva ' Aviomies .kotivävyksi tullut, Tuomas Ikävalko, oli keisarivaiian aikana Suomen sotaväessä tarkampuja pataljoonassa 3 vuotta asevelvoitukseksi palvelutt, pyhäkoulun opettajamme.

Eturivissä poikia vasemmalta:

Anti Akkanen Osallistui vapaussotaan rintamamiehenä, toimi Viipurissa osuuskaupan lihamyymälän hoitajajana.

Kaksi Pekka "anskin poikaa Pekka oli Hanskin veljeksistä nuorin , Pekalle ostivat tilan Joutsenon Suokumaalta. Poikien Äitikin on kuvassa.

Johannes Akkanen Viljeli Tyynelän tilaa isänsä Antin jälkeen. Uskollinen kuoromies. Rakensi pienen mökin aivan uuden rajan pinta eli siinä erakkona.

Antti Ikävalko Oli työnjohtajana rakentamassa I matran Voiman suurjännitejohtoja Etelä-Suomeen, Myöhemmin Enso-Guzeitin palvelul Viimeksi siinä poikien välissä on isäni

Juho Vederhorn (harjun Junu) Kädessään oieva harava on isän mallia, joka taiton malli poikkesi toisistaan.

Kuvan työkalut kuvastavat hyvin aikaa milloin heinä pääasiassa luonnonniityiltä. Kuvanottoaikaan kyllä niitto- ja haravakoneet tekivät tuloaan. kun heinän viljely pelloilla alkoi.

Heinäväen ruokahuoltoja kuvaavat peltinen maitokannu ja hihnasta ot kannettava puinen juomalasku.

Kuva tuo mieleen lapsena saatuja työkokemuksia. +sä teki meille lapsille pienet haravat Haravan 'varausat' piikit piti olla mukana että voi vaihtaa uudenkatkenneen tilalle. Piikit oli tehty kovasta ja sitkeästä pulajapuusta. Piikit koivatettiin uuninpäällä. Viikateta ei lapsien käsiin luovutettu.

Kuivien heinien latoon vienti ja siellä hyppiminen oii riemun aihe. Ikkävintä taas oli tahkon pyörittäminen, kun viikatetta ja myöhemminniittokoneita tahkottiin.

Arkisen kuvan äärellä voi, historiallisiin lähteisiin perustuen antaa mielikuvien lentää vuosisatojen aikaisiin tapahtumiin Lemmetty- Veederhorn suvun vaiheisiin. Kodin säilyttäminen valtakunnan itäisellä, rauhattomalla rajalla on edellyttänyt luonteen lujuuutta ja sitkeyttä sekä tarmoa ryhtyä aina rakentamaan uutta poitetun ja raiskatun tilalle. Tämä kannustamana meille, nykypolvelle, jotka kannamme/luissamme samoja keenejä kuin hekin, missä Suomi-Isänmaan kolkassa asummekin.

Ja vielä. Kallein asia on se, että osko Jumalaan ja hänen sessateeksi antavaan rakkauteensa pojassaan Jeesuksessa kristuksessa on säilynyt suvussa perinteenä. Näkyvänä ilmaisuna tästä on aikaisemmin esittelemäni ja kadotettu sotaraamattu Sekä nyt esille tujut vuonna 1933 Lemmetymäelle rakennettu rukoushuone, jonka runioilla saimme viettää muistohetken vuonna 1991. Kuvassa esitellyistä huomattava osa, yhdessä nuorempien kanssa on ollut rakentamassa tätä taloa talkootyönä.

Nämä kaksi kallista asiaa olkoot kannustamana meille sukuperinteen vaalijoille, Kannammehan samoja keenejä luissamme, kuin vanhempamme ennen meitä, asuimme pa sitten millä Suomi- isänmaan kolkalla tahansa.

